

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/31/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512208168
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2512208168.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne ČSOB Leasing, a. s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému L. G., J.. XX.XX.XXXX, G. E. L. XXX, o zaplatenie sumy 5.612,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

Určuje, že ustanovenie zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/07/94716 z 27.10.2007 článok III posledný odsek v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že znenie ustanovenia článku XII bod 1 všeobecných zmluvných podmienok pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere sa nahrádza týmto znením: V prípade omeškania dlžníka s úhradou finančných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vzniká veriteľovi právo požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v hodnote 0,2 % denne z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Dlžník sa zaväzuje, takúto zmluvnú pokutu neodkladne zaplatiť.“ je ako neprijateľná podmienka neplatná.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom podaným na tunajšom súde 06.07.2012 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 5.612,80 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V odôvodnení návrhu uviedla, že poskytla žalovanému na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/07/94716 uzavretej dňa 27.10.2007 úver vo výške 7.136,29 eur za účelom financovania osobného motorového vozidla zn. RENAULT Espace. Následne dňa 27.10.2007 žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 07/94716/ZPVP, ktorou žalovaný ako dlžník na zabezpečenie všetkých pohľadávok vzniknutých zo zmluvy o spotrebnom úvere previedol na žalobkyňu ako veriteľa, vlastnícke právo k financovanému predmetu. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že vlastnícke právo k financovanému predmetu sa prevádza z dlžníka na veriteľa bez ohľadu na odovzdanie a prevzatie financovaného predmetu okamihom, ktorý nasleduje bezprostredne po tom, čo dlžník nadobudne vlastnícke právo k tomuto financovanému predmetu podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a dodávateľom financovaného predmetu. Žalovaný nadobudol predmet financovania na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.10.2007. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok neplnil, čím sa dostal do omeškania. Určením predčasnej splatnosti úveru vznikol žalobkyni nárok na peňažné plnenie, ktoré si uplatnila finančným vyúčtovaním zmluvy č. UZF/07/94716 zo dňa 03.12.2009 vo výške 5.612,80 eur.

Žalovaný sa k návrhu písomne vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.09.2014. Poukázal na skutočnosť, že ku nemu došli dvaja ľudia, zobrali mu auto a povedali, že je všetko v poriadku a nič nemusí platiť. Uviedol, že zostal dlžný dve splátky, avšak tie im uhradil „do ruky“.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a čítaním listinných dôkazov (najmä návrh, zmluva o spotrebnom úvere zo dňa 27.10.2007, všeobecné zmluvné podmienky, zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 27.10.2007, kúpna zmluva zo dňa 27.10.2007, predpis splátok k zmluve, určenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 13.08.2009, vyúčtovanie zmluvy, faktúra č. 0794716801, faktúra č. 0794716551, doručenky č. I. 17, vyjadrenie žalovaného č. I. 32, špecifikácia žalovanej sumy zo dňa 26.06.2015, odovzdávací protokol, faktúra č. 0794716901 ako aj ďalším obsahom spisu). Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 27.10.2007 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s., so sídlom Panónska cesta 39, Bratislava, IČO: 35 858 699 ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim. Predmetom zmluvy bola kúpa automobilu Renault Espace, rok výroby 2001, šedá metalíza, ev. č. BA 688PR, za dohodnutú kúpnu cenu 254.374,- Sk vrátane DPH. V kúpnej zmluve v čl. 5 bolo dohodnuté, že prvá časť kúpnej ceny vo výške 53.747,- Sk bude uhradená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 200.627,- Sk sa kupujúci zaviazal uhradiť predávajúcemu z výnosu z úveru, poskytnutého kupujúcemu na základe zmluvy č. 07/94716 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou.

Dňa 27.10.2007 žalobkyňa na strane jednej a žalovaný na strane druhej uzavreli zmluvu o spotrebnom úvere č. UZF/07/94716 za účelom kúpy ojazdeného motorového vozidla (vyššie uvedené). Výška spotrebného úveru bola určená na sumu 214.988,- Sk (7.136,29 eur). Splácanie dlžnej sumy bolo dohodnuté v 48 mesačných splátkach po 9.640,- Sk, pričom splatnosť prvej splátky bola určená na deň 27.11.2007. Zmluva o spotrebnom úvere obsahuje údaj o RPMN 42,9%. Podľa článku III zmluvy o spotrebnom úvere, sa zmluvné strany dohodli, že znenie ustanovenia článku XII ods. 1 Všeobecných zmluvných podmienok pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere sa nahrádza týmto znením: „V prípade omeškania dlžníka s úhradou finančných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vniká veriteľovi právo požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v hodnote 0,2% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Dlžník sa zaväzuje takúto zmluvnú pokutu neodkladne zaplatiť.“ V zmysle článku XII ods. 6 všeobecných zmluvných podmienok, veriteľ je oprávnený dlžníkovi vyúčtovať zmluvnú pokutu do výšky 30% z výšky spotrebného úveru (vrátane DPH), táto zmluvná pokuta je sankciou za hrubé porušenie dohodnutých zmluvných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k predčasnej splatnosti úveru podľa čl. VII.

Medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a to dňa 27.10.2007. V zmysle článku II ods. 1 tejto zmluvy, dlžník na zabezpečenie všetkých pohľadávok veriteľa uvedených v čl. I ods. 2 a 3 tejto zmluvy (zo zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/07/94716) prevádza na veriteľa vlastnícke právo k financovanému predmetu. Veriteľ prijíma financovaný predmet do svojho vlastníctva za účelom zabezpečenia svojich pohľadávok v súlade s podmienkami tejto zmluvy.

Listom zo dňa 13.08.2009 (č. I. 13) žalobkyňa vyhlásila predčasnú splatnosť úveru v sume 5.114,10 eur a vyzvala žalovaného na plnenie.

Z podania žalobkyne zo dňa 26.06.2015 (č. I. 37) okrem iného vyplýva, že žalovaný uhradil žalobkyni 5.475,81 eur (t. j. 17 celých splátok v sume 5.440,- eur a časť 18. splátky v sume 35,81 eur). Výťažkom z predaja vozidla získala 2.150,- eur.

Žalovaný pred súdom uviedol, že kým pracoval, platil. Potom prišli dvaja páni, zobrali mu auto s tým, že mu dajú odpoveď. Následne mu volali, že všetko je v poriadku, platiť už nemusí nič.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného ku dňu podpisu zmluvy (ďalej

len „zákon č. 258/2001 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

V danej veci je zrejmé, že žalobkyňa sa domáha žalovanej sumy 5.612,80 eur, ktorú rozčlenila nasledovným spôsobom: 69,94 eur ako úrok zo zostatku úveru, 1.289,27 eur ako zmluvná pokuta v zmysle článku XII ods. 6 všeobecných zmluvných podmienok, 1.244,19 eur ako neuhradené 4 splátky z úveru, 45,30 eur ako zmluvná pokuta v zmysle článku XII ods. 1 všeobecných zmluvných podmienok, 5.114,10 eur ako zostatok z istiny. Od tejto sumy odpočítala výťažok z predaja (2.150,- eur).

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý je založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje.

Súdny dvor už v rade prípadov (napríklad vo veci C-240/98 až C-244/98 Océano Group Editorial a Salvat Editores, vo veci C-168/05 Mostaza Cláro, vec C-243/08 Pannon GSM a vec C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones), uzavrel, že systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán, čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ako to vyplýva z judikatúry, ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, skutočnou rovnováhou, ktorá medzi nimi môže znovu zaviesť rovnosť. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany, ktorú chce smernica č. 93/13/EHS dosiahnuť. Súdny dvor viackrát zdôraznil že tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom resp. dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym vonkajším zásahom. Vo svetle týchto zásad Súdny dvor stanovil, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky.

Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že v rámci nej nie je uvedený údaj o úroku z úveru, tento samotný údaj v zmluve absentuje a preto pri aplikácii § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. dospel súd k záveru, že žalobkyni nevznikol nárok na zaplatenie úroku z úveru. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že v zmluve je uvedený údaj RPMN. Úroky popri údaj o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia. V čase uzavretia predmetnej zmluvy zákon neurčoval, ako má byť vyjadrený úrok (odplata) za úver. Nestanovil teda, či to má byť absolútnym číslom alebo percentuálnou sadzbou. Výška úroku, resp. úrokovej sadzby však v danom prípade nie je uvedená ani percentom, ani konkrétnou sumou a tento údaj nemožno vyčítať ani zo splátky, pretože nie je rozčlenená na istinu, úroky a iné poplatky (čo je mimochodom podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Od spotrebiteľa nemožno požadovať, aby sa k údaj o úroku musel dopracovať výpočtom, navyše za situácie, keď zmluva neobsahuje ani údaj o celkovej sume, ktorú v konečnom dôsledku bude musieť žalovaný zaplatiť. Pokiaľ ide o predpis splátok, súd konštatuje, že táto listina, nie je súčasťou zmluvy o úvere a to vychádzajúc z článku IV ods. 6 zmluvy, v zmysle ktorého, predpis splátok sa zasiela dižníkovi poštou. Navyše táto listina bola vyhotovená až 31.10.2007 (teda po uzavretí zmluvy o úvere) a v konaní nebolo preukázané, že by predpis bol žalovanému skutočne aj doručený.

Čo sa týka zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 1.289,27 eur v zmysle článku XII ods. 6 všeobecných zmluvných podmienok, súd má za to, že aj v tejto časti je žaloba nedôvodná. Zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, ale je súčasťou všeobecných obchodných podmienok, pričom zmluvu môže spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť. Vzhľadom na uvedené nie je zmluvná pokuta uzavretá v súlade s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21.01.2014 sp. zn. 9Co/202/2013). Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napríklad dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu. Z uvedeného vyplýva záver, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy (listiny) samotnej. To isté by platilo aj pre inú zmluvnú pokutu, ktorá by nebola súčasťou zmluvy, ale všeobecných obchodných podmienok.

Pokiaľ ide o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 45,30 eur súd uvádza nasledovné. Hoci žalobkyňa poukazuje v tejto súvislosti na článok XII ods. 1 všeobecných zmluvných podmienok, je zrejmé, že

v zmysle zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/07/94716 z 27.10.2007 článok III posledný odsek by bolo možné ustanovenie v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že znenie ustanovenia článku XII ods. 1 všeobecných zmluvných podmienok pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere sa nahrádza týmto znením: V prípade omeškania dlžníka s úhradou finančných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vzniká veriteľovi právo požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v hodnote 0,2 % denne z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Dlžník sa zaväzuje, takúto zmluvnú pokutu neodkladne zaplatiť.“ považovať za súčasť zmluvy.

Súd má však za to, že nijako nelimitovaná zmluvná pokuta 0,2 % denne spôsobuje hrubú nerovnováhu (nápadný nepomer) v právach a povinnostiach spotrebiteľa, ak zabezpečuje pohľadávku veriteľa pri súčasnom zabezpečení zmluvou o zabezpečovacom prevode práva. Zmluvná pokuta 73 % ročne (0,2 x 365) je neprimeraná, značne znevýhodňuje žalovaného ako spotrebiteľa a ako už bolo spomínané, pri súčasnom zabezpečení prevodom práva je neprimeranou a súd ju považuje za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, z toho dôvodu aj za neplatnú (výpočet neprijateľných podmienok je v zákone len príkladný). Ak teda odvodzuje žalobkyňa ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu z neprijateľnej zmluvnej podmienky a súd z tohto dôvodu nepriznáva právo žalobkyni, súd v zmysle § 153 O.s.p. určil takúto zmluvnú podmienku v zmluve za neprijateľnú priamo vo výroku rozhodnutia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď súd dospel k záveru, že žalobkyni nevznikol nárok na zaplatenie úroku z úveru, ako ani zmluvných pokút, pričom suma istiny vo výške 7.136,29 eur bola zo strany žalovaného uhradená (5.475,81 eur + výťažok z predaja 2.150,- eur, spolu teda 7.625,81 eur), súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

V prípade, ak sa v odôvodnení súd nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že úspešnému žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), zároveň súd nemal za preukázané, že by mu nejaké trovy v tomto konaní vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).